

Mravní svědomí (KKC 1776 – 1782, YOUCAT 295; 296)

Co je to svědomí?

Když se děti učí co je to svědomí, pomáhá jim v tom básnička:

Svědomí je Boží hlas,
který vede, chrání nás.
Před hříchem nás varuje,
k dobrému povzbuzuje.

Kdo se ztiší, ten ho slyší.

Kdo podle něj jedná rád,
ten je s Bohem kamarád,
do nebe se dostane,
byť byl třeba pohanem.

Je to jednoduchá říkanka, ale je v ní všechno, co potřebujeme o svědomí vědět.

Je to hlas Boží, který je přítomný v nitru člověka.

Projevuje se úsudkem rozumu, který člověku ve vhodnou chvíli ukládá, aby konal dobro a vyhýbal se zlu.

Svědomí je třeba naslouchat, dávat mu prostor, aby nám odhalilo co je dobré a co je zlé.

Když ho posloucháme, upevňuje to naše přátelství s Bohem.

Kdo žije podle hlasu svědomí, i kdyby neznal Krista, má nebe otevřené.

Soud svědomí

Stává se, že se zločinec i po letech přizná ke zlu, které spáchal. Když se lidé ptají proč, odpovídá, že už neunesl výčitky svědomí.

Svědomí je žalobce, obhájce i soudce. Tribunál, který nás neustále provází.

Pro člověka není nejhorší, když mu svědomí vyčítá, že udělal něco zlého.

Naopak. Je to znamení, že v něm ještě působí Boží moc.

Výčitky svědomí jsou příležitostí k zamyšlení a nalezení správné cesty - k obrácení.

Volají nás ke Kristu, který nás chce očistit, posvětit a zachránit.

Pro duši člověka je nejnebezpečnější, když svědomí přehluší nebo umlčí.

Už jsme si jednou říkali, že je to jako přelepit ústa nejlepšímu příteli, který nám radí jak dosáhnout nebe.

Važme si svého svědomí, snažme se ho vytříbit podle Desatera.

Každý skutek, který vykonáme ve shodě s tímto hlasem, je krokem do nebe.

Odovědnost za skutky

Bůh je živý a mluví ke každému osobně v jeho svědomí.

Přesto se najdou lidé, kteří vesele páchají zlo a tvrdí, že jim svědomí nic nevyčítá. V duchu rčení: „Já mám svědomí čisté, protože ho nepoužívám...“

Pán Ježíš říká, že podle ovoce se pozná strom. Podle skutků se pozná jaký člověk je.

Aby naše skutky odpovídaly tomu, že jsme křesťané, milované děti Boží, aby byly skutečně dobré, je potřeba mít zdravé svědomí, které nás k dobru povede.

Že je svědomí zdravé a Boží hlas nezkresluje, poznáme podle toho, že je v souladu s ostatním Božím zjevením, zvláště pak s Desaterem.

Když máme pochybnost, jestli nám svědomí radí dobře, máme se poradit se zpovědníkem nebo duchovním průvodcem.

Závěr

Každý soudný řidič si před jízdou očistí a vyleští sklo, aby viděl na cestu.

I my bychom měli mít své svědomí čisté, aby nám správně ukazovalo cestu životem.

Očišťujeme ho svátostí smíření a „leštíme“ rozjímáním na Desaterem.

Velkým pomocníkem svědomí je také otázka: „Pane Ježíši, co by si ty dělal v této chvíli na mém místě?“

Věnujme pozornost svému svědomí během dne a dejme mu prostor i při večerní modlitbě.

Je to výjimečný Boží dar, který jsme dostali, abychom v našem zmateném světě obstáli.

Amen.